

شور مي پد
قلم
په ژبه راوله

Ketabton.com

چی بلي کرم د فکر او شعور لمبي
شور مي د قلم په ژبه راوله

محمد الياس الياس

شورمې د قلم په ژبه راوړله

محمد الياس الياس

©

پول حقونہ محفوظ دی

د کتاب نوم _____ شور می د قلم پہ ژبه راوله

لیکونکے _____ محمد الیاس الیاس
(0346-2860464)

د چاپ کال _____ ۲۰۰۸ (اول حل)

د چاپ خائے _____ المظھر پریس بت خیلہ

شمبر _____ پنخه سوہ

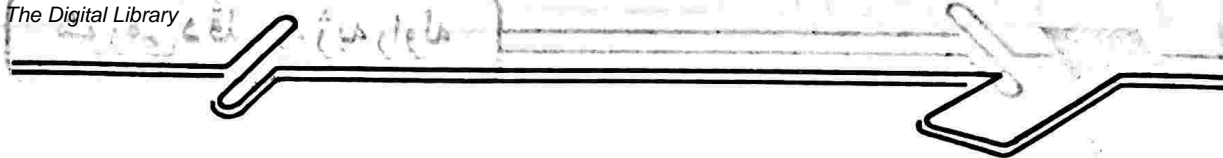
کمپوزنگ _____ سردار الملک بابو

تائیل _____ محمد الیاس بابو

بیعه _____ (اتیاروپی)

د موندلو درکونہ

- یونیورسٹی بک ایجنسی خیبر بازار پینسور
- حزب اللہ بک سنٹر طوطہ کان
- ضیاء بک سنٹر زیارت حصار بابا
- مسلم بک سنٹر درگئی
- شاه بک سنٹر بت خیلہ

مجلس علمي في مدينة الرياض في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ

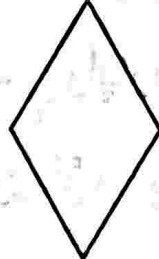
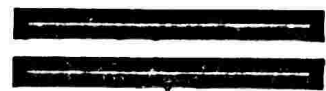
بانت في سنة 1411 هـ في مدينة الرياض في شهر ربيع الثاني

في كالتالي في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ

تبرون

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

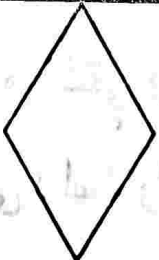
في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

د خپل ماما نثار محمد نثار

د خوئی عادل محمد په نامه چې

د پښتو ادب سره ئې بې کچه مينه لرله

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

محمد الياس الياس

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

في شهر ربيع الثاني سنة 1411 هـ في مدينة الرياض

الياس د منزل په لور

د گل ورينو گلدرود د بناييستونو وطن ملاکنډ چې د قدرت د رنگينو نظارو د هسکو دنگو لوړو غرونو مرغزارونو بڼکلا د نخترو او ديارو شنيا د شنو شنو ورشوگانو دشتونه او په تېره تېره د سوات د سيند د غاړې حسيني نظارې د يو حساس زرگي اوده خيالونه داسې راپاروي چې سره خامخا په نازکو ليکلو او وئيلو مجبور کړي او بيا يو داسې تعليم يافته حلمه چې تر داوخته ئې د دنيا د پېرو مختلفو ملکونو سفر هم کړه دے او لا نور هم په تک دے به اړومرو په دے ليکلو مجبور پېرې-

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې

شورمې د قلم په ژبه راوړه

د دې شعر خالق محمد الياس الياس چه دا ورسټنې مصرعه ئې د کتاب نوم دے. د مارچ د مياشتې په دوئمه نېټه نولس سوه اتيا کښې د طوطه کان کلی د استوگن حاجي فريدالله خان هيډ ماسټر چه د سنيئر ستياف صدر هم دے د يوسفزو د سلطان خان خېل د ذېلي شاخ اسماعيل خېل سره تعلق لري کره سترگې او غړولې نیکه ئې دخپل وخت يو نوموړه مشر تېر شوه دے چې د حاجي اسماعيل خان په نوم يادېرې-

بناغلی الیاس په خپل کلی کښې د ابتدائی تعلیم حاصلولونه پس F.Sc: د پېښور پبلک سکول نه په ښو نمبرو کښې پاس کړه په 1999-2000ء کښې ئې د پاکستان میرین اکیډمی نه د جهاز رانی تعلیم حاصل کړو. د 2002ء نه تر اوسه په پاکستان نیشنل شپنک کارپورېشن کښې د نیویگیشن افسر په حیثیت خپلې ذمه واری تر سره کوی. د دُنیا په گت گت کښې گرځیدونکے سېلانے په لیدلے شوو ملکونو کښې چې کوم څه لیدلې دی او د کوم څه نه متاثره شوے دے هغه ئې د قلم په ژبه د ادب دُنیا ته سپارلی دی. لکه د جبرالتیر په

لیدو وائی

دیدن ئې راته تېری د اسلام خبرې اوښودې

ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې

د ځائے کښې د طارق د تورے شرنک دے لا تر اوسه

دے ځائے راته د خپل اصلی مقام خبرې اوښودې

نوی خیالات نوی حالات د سپرلی د ښائیسټونو رنگینی نوی

ردیف او قافیې، نوی تشبیهات اشارے او کنائے او د قدرت د

حسینو نظارو حسین ښکلی او ښائیسټه رنگونه د الیاس په

غزلونو نظمونو او سندرو کښې سم په گډا گانو دی لکه چې وائی

پريږدوئى چه گل شى پسرله خمه شيندمه
 د زره په پرهرونو مې لمبې خمه شيندمه
 او يا دا شعر

د اسرافيل شپيلی به وینس مې نه کړی
 د بنگرو شرنک به د محشر جوړوی
 بناغلی الیاس د خیالی محلونو او قلاگانو جوړولو نه سنډه کوی

او د حقیقت په لتون کښې د لکه چې وائی
 ژوند کښې حقیقت غواړه د خیال قصو ته مه گوره
 رنگ لټوه نور او د جمال قصو ته مه گوره
 د منزل په لتون کښې ې پښې تناکې دی
 په نظر نه راځی په غټو غټو گورم ورته
 د پښو تناکې مې پولی شوې د منزل په لتون

ولې بیا هم بناغلی شاعر د منزل په لور په تگ کښې د نوی کل
 د ملگرتیا په اړانه خپله کامیابی سرگنده وی او ښه په جارحانه
 انداز کښې وائی

مونږ سره د کلي ماشومان په پله شوی دی
 داخلي مو واورتي د چا پلار مخه تيوې نه شی
 د خپل حق غوښتو آوازې دارنگ پورته کړه
 اوس به په سرو سترگو په ملگرو دلته نه کرخو
 مونږه کښې د حق غوښتو جذبه راويځه شوې ده
 هر شاعر د خپلي خاورې او خپل وطن سره بې کچه مينه لري
 او د غېرو د غلامۍ نه د حآن بچ ساتلو د پاره خلق بيداروي
 الياس په دې حقله وائي

واکې د وطن به مې د غيرو لاس کښې ورنه کړم
 په ژبه د قلم خما تپه راويځه شوی ده
 د اتفاق او اتحاد درس دارنگه ورکوي
 ترڅو به بېل يو د يو بله داسې بېل په وطن
 رايي چې يو شو سره خپلو کښې د قام په رنگې
 بناغله هر هغه څوک درویش گڼي چې د خپل نفس د ارمانونو
 قاتل وي.

که د نفس د ارمانونو قاتل نه شوه
هسې خان خاورې کول درویشی نه ده
د خپله خدایه خپل مرک د جانان په غېره کښې غواړی
ژوندمې په یادونو کښې تېر شوه د
مرک مې د جانان غېږی له راوړه
د چایا دونه ئې زړه کښې داسې زرغونېږی
عرش کښې پسې چغې فرشتو کرلې
بیامې د چایا د زړه کښې زرغون شولو
د خپلې پوهې په باره کښې وائی
خلقه زما د پوهې ناپ له پیمانې مه گورئ
چه شم په سترگو کښې د هوشه راته هوش لیده شی
د دے شعر نه ئې هم خوندونه واخلتی
سپونږمې خوهر وخت په ورېخو پته نه وی
تورو زلفو نه دې سپین مخ رابهر کړه
هر څوکه د الیاس شاعری لا په ابتدائی مرحلو کښې ده ولې بیا
هم فنی خامې پکښې ډېرې کمې په نظر راځی. پښتو ادب د دے

خلمه شاعر نه د نور ډېر څه اخستو طمع لري. ځکه هيله لرم چه
 خپل كوشش به جاري اوساتي چه د پښتو ادب لمن ته نورې
 ډيرې گلدستي ډالۍ كړي.

د الياس په دې مجموعه كښې ډېر د ښائسته خيالونو ازاد
 نظموه هم شته د مثال په توگه مسكا، بُت، په رندو كښې كوني
 باچاوي. او داسې نور دغه شان په بندو نظمونو كښې بنگري
 واله، انتظار، غريبه طبقه، كاش، سوچ، سپرله او داسې نور ډېر
 خوندور نظموه دي چه په لوستونې تنده ماتېږي

د دې نه علاوه الياس هائيكو، قطعي او رباعيانې هم ليكلي دي.
 زه د پښتو ادب لمن ته د وسعت وركولو د خاطر د الياس د دې
 زيار ستائينه كووم زړه مې غواړي چې ډېر څه مې پرې ليكله و.
 ولې لوستونكو ته به هم څه پريښودل وي. نوله دې مرغه زه
 د مينځه اوځم او د ا بحث لوستونكو ته پرېږدم چې الياس د
 شاعري په ميدان كښې تر كومه كامياب ښكاري.

په ډېره مينه

نثار محمد نثار

طوطه كان ملاکنډ ايجنسي

نېټه ۲۰۰۷

طوطه کان
04.01.2000

غږت

په تن مي اور بلېږي يا لمبه راويښه شوې ده
يا چرته د خوب نه محبوبه راويښه شوې ده

اوس به په سرو سترگو يه ملگرو دلته نه گرځو
مو نږه کښې د حق غوښتو جذبه راويښه شوې ده

ځي چې ترې د مېنې او ښکلا سندرې جوړې کړو
نن مي د رباب تار کښې نغمه راويښه شوې ده

هسې د وطن ناوې د قصده ځان اوده کړلو
خدائېگو ماته پته ده چې ښه راويښه شوې ده

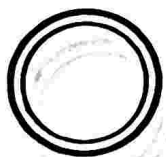
يا څښلې ې جامونه د شرابو ښه بې درېغه دي
يا داسې راته ښکاري چې اوده راويښه شوې ده

واگې د وطن به مي د غېرو لاس کښې ورنه کړم
په ژبه د قلم زما تپه راويښه شوې ده

طوطه کان
28.12.1999

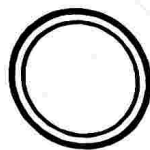
01-03-2007

وريځې لېمه زلفي بانيه چېر مه
 ځمه ورځمه پښتانه چېر مه
 پرېردئ كۀ خلق راته هر څه وائي
 نن دې يادونه ميلمانۀ چېر مه
 ته دې د ژمي په نمر مه نازېره
 زۀ لا د خپل اوړي غرمه چېر مه
 ويمه كۀ چرتۀ پكښې لاره اوځي
 خپل اسوېلي ساره ساره چېر مه
 الياس ترې د يار په نوم نغمې جوړوم
 بيامي تارونه نن د زړۀ چېر مه

يو شعر

چا پېرچل مې په پوښتنه د جانان شو
 خاموشي مې تذكرې د مينې اوكرې

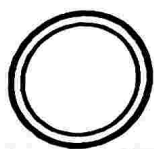

ساده وو ژوند چې ئې آسان يادوو
گل په ژړا ژړا خزان يادوو
دنيا په هاغې هم خوشحاله نه وه
ماچې د خپل برخې آسمان يادوو
خلقو د ژوند سخته مرگي ته وييله
ما هاغه تريخ ساعت هجران يادوو
د عشق لمبو د مېنې اور واخستو
تا چې زما د ژوند داستان يا دوو
د هر چا شونډې په حرم رپېدې
مابه گهړې، گهړې جانان يادوو
تا د ستم ازغې تېره کړله نور
ماچې ريسنې ريسنې گربوان يادوو
چه په کتوئې سترگې نه مړېدې
مادهغه حُسن دوران يادوو
سبابه ئې دوه گزه کفن جامه وي
خلقو الياس د کلي خان يادوو

طوطه کان
17.07.2006

غېرت پښتو به راژوندي كړي سرفروش لیده شي
پښتون چې يو خائے يو خائے گرخی نو پُر جوش لیده شي

خلقه زما د پوهې ناپ له پېمانې مة گورئ
چې شم په سترگو كښې مد هوشه راته هوش لیده شي

تة مې جانان تة مې جهان تة مې ايمان ئې گرانه
ستانه بغير كة چاته گورم راته دوش لیده شي

سربه مې بره وي خونازبه مې په مينه نه كرم
قبس ئې ورك كړه دے منصور هم فراموش لیده شي

پخواچې ذكر به ئې هر وخت د بوستان كولو
ستا خبر لوخه الياس نن دومره خاموش لیده شي

سپرے (PERFUME) آزاد نظم

غريب سره كه په هفته كښې يو ځل
چرته په خپلو سپينو پاكو جامو
ځانله د مينې نه خوشبو پورې كړې
وائې چې زه به هم په لارو كښې نن
د خپل بدن په بنائستوو عطرو
د خپل ماحول فضاخوش رنگه كړمه
وائې چې نن به زه خوشحاله شمه
زما به خلق تعريفونه او كړې
چې گوره څومره ښكله بوئې راځي
نن د فلانكي ماما د حوى د تن نه
پخو ده ته څه پته ده
چې خلق داسې وائې
غريب سړى ته گوره
په جامو سپرے لگوى

طوطه کان
24-08-2006

نالا: دلخواه
23-07-1982

درست جهان درته حېرانه مه جبين ئې
لكه گل لاسو كښې رېږې گل ورين ئې

كه په سر سترگو مي كښينې ناز دې اخلم
ستا ادا داخيستو ده نازنين ئې

ستا دمخ برابر نه دې دُر گوهر
دُر گوهر مي پكار نه دې مرميرين ئې

زړه مي هسې تاله چرته دركولو
دلنواز ئې دلربا ئې دلنشين ئې

د جلي خفي معني د الياس نه زده
د زړه سترگو ته مي برېښي ته مابين ئې

طوطه کان
23-07-1998

شورمي د قلم په ژبه راوړه

انتظار

د زړه د درد د کمېدو په خاطر
ستاد خائسته بشر لیدو په خاطر
په توره شپه کښې بې اسرې پاتې شوم
د سپین سحر د خلبدو په خاطر
ارمانی زړه به گورت ته وړمه اشنا
چې زه په طمع ته بې غمه اشنا

ستا په لیدو به چغېدو مې زړگه
په تا پسې به خوریدو مې زړگه
چې ته رانغله په ما گرانه اشنا
لکه ماشوم به ژړېدو مې زړگه

یاد به دې څه وایه ساتمه اشنا
چې زه په طمع ته بې غمه اشنا

لاړه اوډه شوله د خوب غیره کښې
حما حوانی د لېونتوب غیره کښې
که وی لوڼې شوه خبر د رابه شی
هغه قاتل د سریتوب غیره کښې

ځکه د زړه ویني ختمه اشنا
چې زه په طمع ته بې غمه اشنا

محمد الیاس الیاس

څه په هجران او څه ديدار کښې تېر شو
څه په ازغواو څه په دار کښې تېر شو

ستباد راتک ستباد ليدو په خاطر
ژوندون مې ټول په انتظار کښې تېر شو

ورځمه کيده درنه وړمه اشنا
چې زه په طمع ته بې غمه اشنا

قطعه

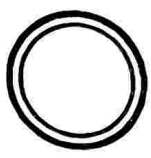
خلق مې خدايه ليونې لېونې بلي
لامې څيرې گرېوان نه دې تر لمنه

په مدار د زندگي کښې تک به زده کړه
که زما د سوچ محور ته شوه دننه

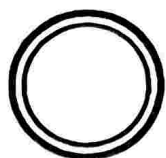
طوطه كان
16.07.2006

تاكله راته پرېښودو تړون مې درنه غوښته وو
 د مينې لېونې وومه جنون مې درنه غوښته وو
 رېبلو دې غوڅ غوڅ پرهر پرهر دې راله راكړلو
 ارمان د زړه معصوم گرانه زرغون مې درنه غوښته وو
 دارته د منصور غوندي ناحقه خټه چرته شوم
 بې وسه د ظفر غوندي رنگون مې درنه غوښته وو
 دې د پښتونخوا خلقو ملا زما ليدر كړلو
 قاضى مې درنه نه غوښتو پښتون مې درنه غوښته وو
 ساده وومه ناپوهه چې مې تاله زړه دركړه وو
 لمبه دې كړمه سيال نه شوم سكون مې درنه غوښته وو
 تاله مې د ژوند بنائسته رنگونه راغونډ كړي وو
 خان ته دې نژدې نه كړمه يون مې درنه غوښته وو
 حالاتو دستم په چهره ټول زخمى زخمى كړمه
 مرك مې درنه نه غوښتو ژوندون مې درنه غوښته وو

طوطه کان
16-07-2006

نور معلومات
0005-20-20

غوڅ شومه لکېږي مې په تن رېپاره اوختې
خزان وء ته سپرله نه وء ازغن رېپاره اوختې

اشنېامي په خندا جوړې د بل سره ليدلې وو
خولې مې د تندي نه چې من من رېپاره اوختې

ستا په لمسه تلې وو او ستا په وينا رانغې
ته جوړې د مينې مې دېمن رېپاره اوختې

تالکې منصور غوندي دارونه پېژنده چرته
ماغوندي بي وسه وء غمژن رېپاره اوختې

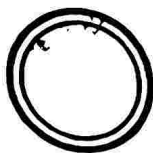
ورشه ميخاني لره رندانوته دا اووايه
سجدوله فرېنتې مې په لمن رېپاره اوختې

الياس له دې د بنکلو سترگو مست پېغام راوړه له
حکې مې بهانه جوړې د فن رېپاره اوختې

طوطه كان
05-07-2006

خلقو چې به ماته د وصال قصه راواخسته
ما به ورته ستاد شينكي خال قصه راواخسته

روپكښې غورځنگ راغې مستې چپه چپه كړلو
ما چې سمندرته د هلال قصه راواخسته

زه لکه منصور به ترې خوندونه د ژوند اخلمه
زلفوکه دارونو دې د تبال قصه راواخسته

پخوا پرې خلقو بانگ د كلي نه وئيلو
نن راته پښتون هم د گلال قصه راواخسته

ماترپنه لوگې ستاد رخسار د لمبو اور كړلو
خيال مې لېونې چې د جمال قصه راواخسته

نورې هم بنائسته كړو د اسمان لمنې سرې شولې
تیارو چې كله نمر ته د زوال قصه راواخسته

اوبنکې ترې په تر تر راروانې شوې غمژنې وې
سترگو ته چې ماد پشکال قصه راواخسته

يه خدايه بادشاه د زمانې ې په ژړا کړلو
بخت مې سکندر ته د اقبال قصه راواخسته

دواړوچې يو بل ته غلی غلی کاته کړې وو
نن مې زړه ته هاغه د تېر کال قصه راواخسته

خيال ته مې د درست جهان نغمې راټولې شوې وې
پېغلوچې په خپله د خپل شال قصه راواخسته

زکړد الياس ې د دارونوپه سرکړه ده
عشق مې سرو لمبو ته د کمال قصه راواخسته

لړۍ

د غره لمن کښې سم په شور بلېږي

ورته حېران شوم کور په کور بلېږي

ماوے لوگے دے چرته اور بلېږي

هسې نه ډوب چرته په شرم شمه

لکه د موم په شانې نرم شمه

ماوے ورخم ورته چې گرم شمه

خونه لمبې نه غرغندې وې پکښې

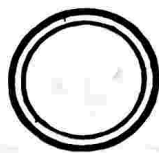
نه د بخرکوشان نرې وې پکښې

اونه خکرو تې تکی سرې وې پکښې

ماوې دا غرونه ستر شوی دی

یادا خوړونه ستر شوی دی

کنه سیندونه ستر شوی دی

نېټه: ۲۰۰۹-۰۳-۲۵

لارې د تلو لورې ژورې وې
يو مې د پښو تنياکې سترې وې
بل خوا شلېدلې مې چپرې وې

گنې ماوې چې مخکښې څه دی ورځم
لېږدی که لږ خراب او ښه دی ورځم
کاره دی نېغ او که اوږده دی ورځم

خو چې نزدې شوم ورته خړې وې
تیار لوگه ووسم لوخړې وې
په چاپېرچل ماحول کښې لږې وې

طوطه کان
23-05-2005

دروېشى

سوال منت زارى كول دروېشى نه ده

د چادرته او درېدل دروېشى نه ده

زړه له بڼايې عاجزى كه بڼه خصلت ده

سر هر خائے كښې ټيټول دروېشى نه ده

كه د نفس د ارمانونو قاتل نه شوې

هسې خان خاورې كول دروېشى نه ده

كه مقصدى تش شهرت وى درېغه درېغه

خان په شتو كښې وركول دروېشى نه ده

قطعه

څنگه چې شور غره کښې نخترې کوی
داسې جانان خوږې خبرې کوی

چرتې چې ستاد قدم خاپ تله ده
هله کښې نن سپرله اخترې کوی

قطعه

نه غواړو گلاب ځوانی نه رنگ د زمانې غواړو
مونږه ترېنه چنگ رباب ساقی او میخانې غواړو

عقل ترېنه نه غواړو د بخت د غوښتو وړی یو
ژوند د بې غمی ځانله او مرگ ترې لېونه غواړو

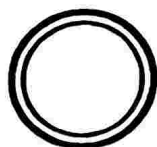
کراچی
19-08-2001

فرض که (آزاد نظم)

فرض که تۀ مې چرته ياده شولې
فرض که زړه مې ستا کتو ته اوشی
زه به دخيال دُنیا ته منډه کړمه
هله به ستا د ياد بنگلې وی چرته
زه به د مات زرگی د پاره خانله
هله د خيال په پښو کښې پر پوځمه
بيا به ترې لږ په موسېدلی شونډو
په ترارو ترارو تکېدلی شونډو
ستا د دیدار يو څو لحظې او غواړم
هله که خيال مې چرته هان اوکړه نو!
زه به مُسکې مُسکې په مينه مينه
ستا د هر ياد سره اوږه په اوږه
د يو ځای تلو خوندونه واخلمه خو
فرض که تۀ مې چرته ياده شولې
فرض که زړه مې ستا کتو ته اوشی

طوطه کان
11-05-2005

رنگين سپرله مي كړه نشه د مست ماښام په رنگي
سترگي راواړوه كاسي پكې د جام په رنگي

ظاهر مي مۀ كوره كۀ تريخ ازغۀ ازغۀ لېده شم
پك د خوړوويمه دننه د بادام په رنگي

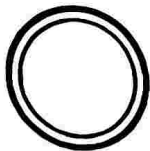
لېوني ميني راپناره ملنگي كړه راته
لنډ شو منزل راته ملگرو د يوگام په رنگي

تر خوبه بېل يو يو تر بله داسې بېل په وطن
راځي چې يو شو سره خپلو كښې د قام په رنگي

مخامخ هسي هم كتله ستا ښائست ته نه شي
په الياس بيا چرته حضور شه د الهام په رنگي

طوطه کان
03-05-2005

لږ ځانته رانزده مي كړه ارمان مي كړه چې څم
راغله دې يم بيا درته جانان مي كړه چې څم

د مينې الله هوراته په مينه مينه وايه ته
ماشوم مي واخله غېږه كښې خپل ځان مي كړه چې څم

څنگه ته چې آينه كښې په كتو ځان ته حېران شوه
هم داسې د بيا بيا خيشت ته حېران مي كړه چې څم

ما ژوند كښې تش د مينې روزگار كړه د جانانه
گل مي كړه سپرله مي كړه بوستان مي كړه چې څم

الياس پرې بڼه پوهيږي څاريدو د مينې څنگه وي
سپيلنه مي كړه لوگه ځان ته قربان مي كړه چې څم

PMA کراچي
28-01-2001

غريبه طبقه

د ستيرې ژوند په لوڼې سفر اوډه دى
د خان په مرسته درپه در اوډه دى

خدايه د كوم قانون د لاندي زما
نن د وطن بچى نهر اوډه دى

د هر په اوړى د غرمو په شكو
د سوري لاندي زورور اوډه دى

يه خوار قسمتو خوشحالى جوړى كړئ
ظلم وركيږي ستمگر اوډه دى

د وطن پېغلو هله شور جوړ كړئ
ستيرى نغمې مو په گودر اوډه دى

ماته پرده محل اوڼه ستاڼې
لامې زخمونه د خيگر اوډه دى

نن سبا

چامې گړېوان او شلوو
چاراله تن او خوړو

لبونې كېرېمه خم
غم مې بدن او خوړو

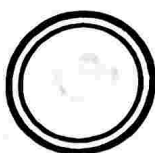
هله توبي او باسئې
مړې كفن او خوړو

په يخنې كار نه لرى
خلق فېشن او خوړو

طوطه كان
14-06-2006

د شوگيرو عادت ئې چرته دے نظر خوبوى
 د غزل تارکۀ مې چېرم رالہ پرهر خوبوى
 خواږۀ گفتارته ئې مرغى دى په چرچقو سحر
 د زلفو سپورۀ ئې ماينام کښې زيړۀ نمر خوبوى
 الله دى خبر کړى پښتنې منگۀ په سر ايښۀ دے
 بيا په سندرو زما هاغه شارگودر خوبوى
 ستاد کاواکه لپونو سترگونه خار شم گلي
 چې په کتو مې سترۀ ژوند نوۀ سحر خوبوى
 هسې دې زخي په وجود جانانه خوبنې نۀ دى
 د جبين خال دى په آسمان پورته قمر خوبوى
 يو مې بېگا ستاد راتک لارې کوڅې خارلې
 بل مې سرې چغې د پښتو درمانه سر خوبوى
 يا حوک پښتون چرته د غرۀ لمن کښې تا يادوى
 ياد پښتو خبرې کپړې چې خپر خوبوى
 ساقى قسم کۀ ستاد جام مستى سرور راکوى
 الياس خورې خورې خبرې د دلبر خوبوى

حرص

زما کور کښې ولې نشته ستا په کور کښې خريړه ده
بس په ده وره خبره جنګ کښې نخښته هر سره ده

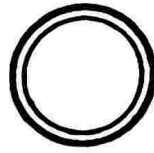
څوک د پلار په مرګې خاندي څوک د ورور ويني څټي
عجيبه دنيا ده ربه عجيبه اړه گهره ده

مومن ته

که نازونه د بې نياز ه جانان يوسه
ډک د نور په رنایي به دې عقبی شی

که د ځان د معرفت طلب دې اوکړو
معرفت به دې نصیب د لوئ الله شی

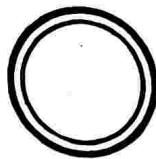

رنگ مي د ارمان غېږي له راوله
غله مي حېران غېږي له راوله
ژوند مي په يادونو كښي تېر كړه ده
مرگ مي د جانان غېږي له راوله
مينه خپلېدل كۀ په يئلاتو وي
گټه د تاوان غېږي له راوله
نور د سپرلي ناکړ دي نه شم کته
حُسن د خزان غېږي له راوله
دم مي په پښو كښي نور د تلو نشته
ستره د كاروان غېږي له راوله
تندې په زمكه لږوه الياسه
خان ته دي آسمان غېږي له راوله

20-12-2000

يو ځلي نه ده په بيا بيا مې وژني

قاتلي سترگې د اشنا مې وژني

د تختېدو لارې مې بندي شولې

خدایه د خپلو په رضامې وژني

خواره زلفان د يار بنائسته انگي

کله هغه او کله دامې وژني

ماوه چې دلته به ساه واخلمه خو

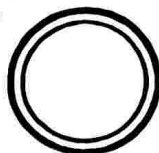
دا ستا يادونه پکښې لامې وژني

نن د الياسه ئې سترگې واړولې

ملگرو داخل په ريښتيا مې وژني

بحيره عرب
08-12-2006

خوبونه يوسى خان سره د چالپونى سترگې دى
داستالپونى سترگې اشناستالپونى سترگې دى

تيارې پزى راخوړې دى په سپوږمى كښې رڼا نشته
خودلې ورته تا جوړې نن بيا لپونى سترگې دى

داما چې كله كله غلى غلى په خندا كړى
كمال د هيچانه دى د اشنا لپونى سترگې دى

ساقى پيالى دې لركړه هاغه كيف سرور ئې نشته
خيال كښې مې پرته د دلربا لپونى سترگې دى

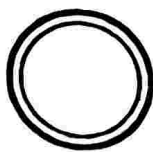
پخپله ورته اوگوره كه تاته اشنا نه گورى
الياسته پښتنې دې بې پروا لپونى سترگې دى

شورمي د قلم په ژبه راوړه

طوطه کان
27-10-2004

په شېبو ترې نه د اوبښکو باران درومي

بي ديدنه چې راځي سترگې محرومي

د پښتون په جامه توريم لگېدلي

پښتني سترگې مې هيرې کړې معصومي

بي نوا ترې جوړې بيا وو نن راغلي

تر اسمانه مې سلگي تللي مغمومي

ستا نظر به ستا بنائست ته رابلي

نغمې چرته وي زما دومره محکومي

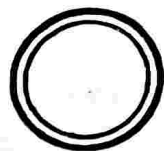
خه خوشته پکښې ملگرو چې لگياد

د الياس خبرې نه دي بي مفهومي

محمد الياس الياس

جبرالتړ
22-02-2007

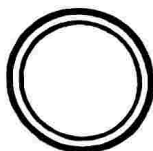

ما ورپسې كړه خدايه سمه او دا غر صدقه
اشنا تر اوسه رانه غواړي مرور صدقه
تا د دنيا د پاره پرېښه بې آسري وومه زه
ما خو دنيا وه گرځولي ستا د سر صدقه
ستا د بدن تگي به نور د تانه څه او غواړي
بس په كچكول كښي وركوه دې د نظر صدقه
ستا د جبين د خال خندا مې تته نه شوه ليدې
ما د سپوږمي په نامه وركړله د نمر صدقه
اول دې وركړم د دنيا د تريخ دستور په گوتو
اوس رانه غواړي مې گريوان په اوښكو تر صدقه
ما هم د مينې په نوم ځان د اور لمبو ته نيوو
تاوې خليل شاه او بتان كړه د آدر صدقه
ورځه تنده يار ته په زمكه په بيا بيا لگوه
الياسه كه چرته ئې نن او منې د در صدقه

قيوم منزل پيښور
24-10-1998

د دار په سر چغې وهم لېونې

پرېږدئ چې مړ شمه بې غم لېونې

راشه پوښتنه مې د حال اوکړه

گنې واللّه درپسې مرم لېونې

د يار په مينه کښې واپس روغ شو

خلقونارې کړلې چې کم لېونې

خدايه ما هسې لېونتوب خوښووو

تارانې جوړ کړلو سم دم لېونې

ستاد اُلفت ستاد مُسکاد وجې

الياس يادېږم چم په چم لېونې

طوطه کان
05-12-1998

کاش

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې خدائے دې کره کامياب بچيه
چه د غريب د حق پوښتنه اوکره
خدائے دې نواب کره د نواب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
وئيل ئې نصيب دې شه ثواب بچيه
چه د باطل توري تيارې لري کره
خدائے دې رنبا کره د افتاب بچيه

يوه ورځ مور راته دُعا کوله
خدائے دې خواني کره د درياب بچيه
چې خوننه ورانه کره اغيارولره
مسته چپه شې د سېلاب بچيه

بچي ته د مور دُعا قبلېږي ډېره
کاش! چې ما هم په دے يقين کره وه
خوزه وروکه ووم زه نه پوهېدم
چې مې په دے باندي آمين کره وه

PMA کراچي

د شالدا په نوم خط

أمد لرم بڼه به ئې په خوند تېروي
له ما په شانې به ته ژوند تېروي
د خوږ وطن د ننگ ناموس د پاره
د زهرو گوت به لکه قند تېروي

څنگه چې سيند د کلی ستا په خوا کېښي
چپي چپي شي غور ځنگونه وهي
داسې زما خوا کېښي په پېره مستي
د سمندر چپي توپونه وهي

دا نور حالات که اورېدل مي غواړي
د زره زخمونه که گڼل مي غواړي
د خداتې نه چې غواړي پکښي ما يا دوه
که په سيالي سره لېدل مي غواړي

چې هر ماشام پکښې جنت جوړېږي

هاغه دکلي لاله زار څنگه ده

چې پرې د چم کوڅې رنگيني ښکاري

هاغه معاذ عادل مدرار څنگه ده

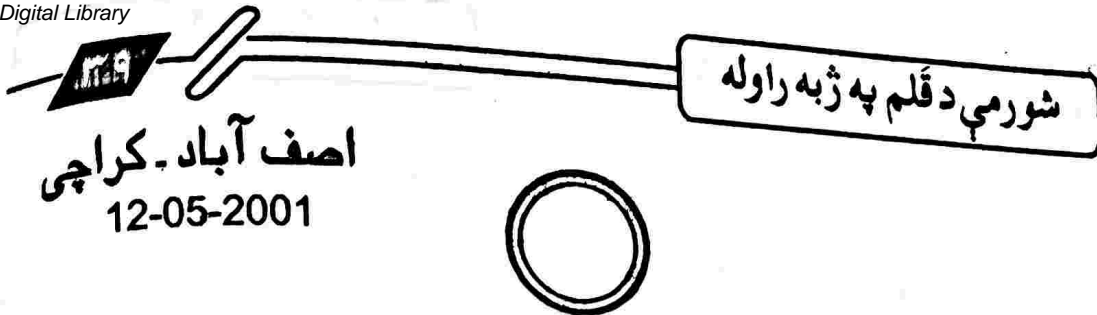
څه نوي تازه درته وئيلې مې وه

بس نور څه نشته چې ليکلې مې وه

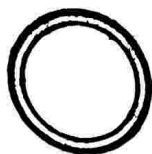
قلم بندومه اجازت راکړه

نشته الفاظ چې ته ستايلې مې وه

اصف آباد - کراچي
12-05-2001

درد ټي راله راكړلو قرار ټي رانه واخستو
مينه مي ظالمه وه دلدار ټي رانه واخستو

جام كښي د ساقی راته مستی حېرانه پاتې شوه
سترگې دې چلبازې وې خمار ټي رانه واخستو

نور دغه ظالم خزان زما د ژوند نه څه غواړي
حُسن ټي تاله كړلو بهار ټي رانه واخستو

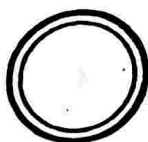
دالا د قاتل اشنا نرمی وه پوهه نه يم
صليب ته ټي نزدې كړمه نو دار ټي رانه واخستو

لاره د پښتو د ادب ناوې كونده پاتې شوه
خدايه د الياس شان قلمكار ټي رانه واخستو

طوطه کان

16-12-2000

په موسېدو شی سپین سحر جوړوی
 لېمه د یار سپرلی اکثر جوړوی
 د خیال خبرې مې زړه چرته منی
 ستا په کوڅه کېږي راله شر جوړوی
 د اسرافیل شپیلې به وینس مې نه کړی
 د بنگرو شرنګ به دې محشر جوړوی
 ستا د نظر قاتلان نه پوهېږی
 ماته سپرله د دار په سر جوړوی
 ته دې د خپشت د زوره څه خبرې
 په زړه مې کېږي ستا نظر جوړوی
 د هېرېدو طاقت دې نه لرمه
 ستا جدائی مې په زړه غر جوړوی
 الیاسته زړه له دلاسي دې ورکړه
 مېنه به داخل ستانه نر جوړوی

طوطه کان
02-07-2000

سوچ

نه په آسمان چرته پر قا بنکارېده
نه د ورېخو پرې غوغا بنکارېده
د اوبو خاڅکې اوبه خور له نه وو
چې په پټو زمونږ د کروخت شو
د چمن بوټي په ريگونو خړ وو
فطرته ستا په ستمونو خړ وو
قطرې قطرې شبنم پرې نه بنکاريدو
سپرليه بيا د ستمگروخت شو
وعده ئې ماته کړه په غلا لاره
زما د مرستې نه په شا لاره
خپلو همزولو راته لار اونيوه
چې د دښمن سره مې کله د ډغر وخت شو
د کوڅې سپوږمۍ په دې غوپا کوله
مښ زړگۍ به مې درزا کوله
د چم وړو به دې په کانو ويشتم
چې په کوڅه دې د گزر وخت شو

څه پښه نيولې ده حيرانه ښکاري
اوس په خلوص خپله ستومانه ښکاري
اقرار د مينې ئې نن داسې اوکړو
سائیکل دې پرېږده د موټر وخت شو
درېسې کړل مې ټول قضا مونځونه
هم مې برباد کړه خپل اشنا وختونه
ته په بلې باندي را اونه ختې
بيامې نن تېر د مازيگر وخت شو
بچي بچي له مې خپلي اخلم
د وطن پېغلوله والي اخلم
چې د خوارانو زړونه اوخاندووم
روژه تېرېږي د اختر وخت شو
داستا په شانې خوبې پته نه يم
وهل به خورم په سوک اولته نه يم
زه به دې مرسته بڼه په جار کومه
چرته که ستاگله د شر وخت شو

لاخو وختي د خپل سوچونه كوه
مونځ له به روسته ځه خوبونه كوه
د عزازيل په جال كښي اونختمه
د بانگ نه پس چې د سحر وخت شو
د ژوندون تموله اثاښه دې واخله
واخله مونييا او خلاصه دې واخله
شېخه دروغ درته وئيلي نه شم
زه درنه ځمه د دلبر وخت شو
بڼه سم سره وه ته د كار لاليه
عشق درنه جوړ كړلو بېكار لاليه
د اشنا مېنې ورته پرې نه بڼو د
ستا چې د زدكړې او هنر وخت شو
د خپل اولس پكښي دردونه ليكه
خوږې نغمې خواږه فكرونه ليكه
الياس ته پاڅه د نيا اولرزوه
ستاد شعرونو د اثر وخت شو

طوطه کان
03-07-2000

سپرلے

چې د ماحول زره زره ورپکښې
سم د سپورمي شان پر قېدلی نه وی
چې د پنجر و بندې مرغی ورپکښې
سم په چرچقو چغېدلی نه وی

چې مړ احساس پکښې ژوند غوندي شي
چې ټول ماحول نغمې نغمې غوندي شي
زه به بڼېگړه ور له هله منم
چې مې وړوکه خیال زلمه غوندي شي

بس خو چې مېنه په هر لور خوره شي
خبر که زخمونه مې لږ زور واخلي
ستاد بڼاست غوتی چې گل نه کړی
دغه سپرلے دې ربه اور واخلي

اصف آباد - کراچی
04-06-2001

چی تا ته نه شی کترے

د خپل ارمان په تکل

د سپین سحر په تلاش

سم د ما بنامه سره

د چاد کور په تاخ کښې

وره دیوه بله شی

یا په سرو ایرو کښې

د سرو لمبو په خاطر

چرته بخره تود شی

یا د ساقی په جام کښې

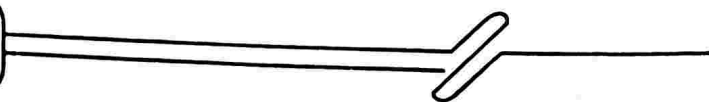
د چاد مستو شونډو

خواره خوندونه لارشی

یا د زاهد په ژبه

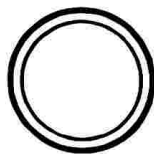
چرته د هوش نه مخکېني
د جانان نوم راشي
ياد رباب په تار کبني
چرته د ماتو زرونو
خوږې نغمې جوړې شي
د غسې زه هم گلې
ستاد بنائست په باغ کبني
خانله گلونه گورم
ستاد رخسار په رنکې
د شرمه پک گلونه
دومره نازک گلونه
چې تاته نه شي کتې
چې تاته نه شي کتې

طوطه کان

06-07-2006

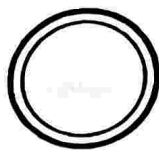

ژوند کښې حقیقت غواړه د خیال قصوته مه گوره
رنک لتهو نور او د جمال قصوته مه گوره
ستوری به پر قبری خو دا بل رنگه رنیا کوی
تور د خو په سپین جبین د خال قصوته مه گوره
داسې راته ښکاري چې سپوږمی ورېخو پته کړه
پروت وی په نازک بدن د شال قصوته مه گوره
خانده پکښې خبر دے که ئې لږ ساعت له دارشی تار
زلفې درنه تاو شولې د تال قصوته مه گوره
الیاسته په دیوال لکه د نوې میاشت را اوخته
ورکبری لږ ساعت له د هلال قصوته مه گوره

یو شعر

لکه موم د اور لمبوته ویلی نه شوم
زما عشق وو ستاد حسن کمال نه وو

غر بو ووم نېولې په سلگو کښې شومه
 درنه راستون چې په راتلو کښې شومه
 څنګ چې سبا نمر په ختو لېده شي
 داسې به تاته په کتو کښې شومه
 زولنې نشته خو زندان غونډې د
 بندې د زلفو په تيارو کښې شومه
 هستې ته هر ځای به مستې گډېده
 وړک چې ساقې به په کاسو کښې شومه
 فنا په تا پسې د درست جهان نه
 لکه شبنم د نمر ختو کښې شومه
 مرګ گنې تل زما په څنګ کښې به وو
 بڼه ده چې خدايه په توبو کښې شومه
 چرته چې شور به ستا بنگړو جوړ وو
 الياس رالوئې هاعه نغو کښې شومه

بحيره عرب
13.03.2002

مُسکا

يوه لحظه خالقه

ماته د مرګ نه محکمني

د يار مُسکا نصيب کړه

هغه خندا نصيب کړه

چې ستا سیرلې هم ورته

ګوته په خُله پاتې شې

چې د ساز ټکي نغمې

ورته اوډه پاتې شې

چې حسرتونه ورته

لمبه لمبه پاتې شې

چې نظرونه ورته
په نماشه پاتې شي

چې سره حامونه ورته
نشه نته پاتې شي

بس چې تصوير ئې سکلې
زما په زړه پاتې شي

نويوه لحظه خالقه
ماته د مرگ به مخکېني

سکلې حندا بصيب کړه
ديار مسکا بصيب کړه

طوطه كان
03-02-2000

شك (آزاد نظم)

ريځې ريځې ئې لويپټه په سر وه
په تن جوړه ئې وه خيړنه غونډې

پونډې ئې چاؤدې وې پيزار ئې نه وو
وړې چاچې ئې راته اونيولې

نن ئې زمانه هم په پك بازار كښې
په يره يره بانډې سوال اوکړو

ماورله هم د حيب نه دوه آنې
سنة په اخلاص اوښه په مينه وركړې

زما پرې شك د بې وسې راغې
ماوې د دې به چرته پلار نه وي

هائيكو

ستا د نظر خورو نغمو ته تاوېدمه داسې

څنګ چې چاپېره د يوې نقطې نه

د پنسل څوکه په پرکار تاوېږي

هائيكو

مينه مې كړې ده كوووم به ئې تل

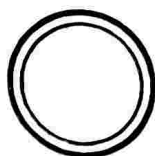
بس كه په دې وړه گناه مې وژنه

راځه چې لاړ شو د مقتل په لوري

طوطه كان
20-12-1999

عشق ې د رنگونو د ابشار مخه نيوي نه شي
مېنه لېوڼې مې د حمار مخه نيوي نه شي

دومره د تاو پك د چي نظر سيزي
اوبنكي ې د سترگو د رخسار مخه نيوي نه شي

دومره د وطن د پېغلو گوتې مې نازكه دي
گل لره ورځي خوبس د خار مخه نيوي نه شي

مونږ سره د كلي ماشومان په ډله شوي دي
داخلي مو واورتي د چاپلار مخه نيوي نه شي

زه گوره خپل حق د فرعونانو نه غوښتي شمه
منصور غوندي بي وسه به د دار مخه نيوي نه شي

اوگورتي دا خړې خړې خاورې هم شني شوي دي
دا حل خزانونه د بهار مخه نيوي نه شي

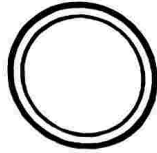
حَکَه خُود حُسن رنگیني، ټولې صحرا کښې دې
 پېغلې د وطن مې د بازار مخه نیوې نه شی
 ستاد محبت قېدې بس ستاد خوشحالیو په نوم
 ستار اتلوته څنگه به د لار مخه نیوې نه شی
 دادې د سحر نه انتظار کښې دې ولاړیمه
 چاوه چې الیاس د بڼکلی یار مخه نیوې نه شی

لویه خدایه

بیامې سترگې د جانان شوې قدم بوسه
 بڼکلې خائې د پورته نه شې پکښې اوسه
 په عمل خولا حاصله ستارضاوه
 بس رحمت ته دې پراته وو بې تپوسه

PMA کراچي
31-07-2000

درپسې مې گلې چا ن دالر او بر کره
هسې زيات مې خپل غمونه د ځيگر کره
د رُخسار لمبې دې بلې ساته گلې
ماښامونه د ژوندون زما سحر کره
بدې سترگې د رقيب کۀ درته گوري
نظرمات له دې گلونه تاؤ د سر کره
سپوږمې هر وخت په ورېځو پټه نه وې
تورو زلفونه دې سپين مخ رابهر کره
هاغه يار باندي به ولې نه نازيږم
وئيل ځې مورې لېونې لره مې ورکره
بنکله يار مې په بلې باندي ولاړ دے
خدایه ژوند راله د مينې مازيگر کره
ساه مې تا پسې د تنه جدا کيږي
لر په مينه راته بنکليه نظر کره
چې الياس سره د مېنې نيت دې نه وو
عالمونه دې په څۀ پسې خبر کره

طوطه کان
10-07-1998

ستا په راتګ

زما د نیمګړې ارمانونو قاتل
ستا ګل ورینه خندا جوړه شی

ستا د قاتل نظر به څه وائمه
زما معصوم احساس ئې اووژلو

زما د ستړې ژوندون ستړې نغمې
زما په خیال کېنې لا تر اوسه ګرځی

ستا په راتګ ترې ترانې جوړې شی
ګله راپېښه کوه کله کله

پيښور

14-05-1998

اراده

وېم چې د رنگ نه ډک کړم
خانله د ژوند خوبونه

بيا پکښې ډوب کړمه تپول
د کائنات فکرونه

او مرگ ته او وائم چې رانه شي
د خدائے د پاره په دے لوري گورے

خيال کوه مينه مې رسوانه کړے
رقيب مې هر وخت راته گوري گورے

طوطه كان
08-07-1998

د محبت نه مخکېني

د محبت نه مخکېني

زما زلمې احساس اوډه غوندي وو
د خپلواکۍ نغمې ئې نه وئيلې
زه د دردونو نه خبر نه ووم
ماد غمونو د نياڅه پېژنده

د محبت نه مخکېني

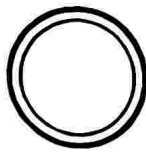
ماستا بنائسته بڼکلي تصوير جانانه
په تصور کېني جوړولې نه شو
ماد جفا دستور ليدلې نه وو
زه د نفرت په قانون څه پوهېدم
د ژوند خواږه تراخه مې نه پېژنده

د محبت نه مخکېني

زما زلمې احساس اوډه غوندي وو

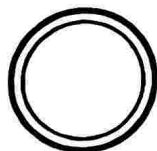
طوطه کان
05-12-1998

گُل پكښې نشته د ازغو پكه ده
 ماضی مې ټوله د سلگو پكه ده
 زما په زړه كښې د ژوندون فلسفه
 د خوبې رحمه تلوسو پكه ده
 غېر به همېش دلته ټيټ سترگې گرځي
 زما دره د شاه زلمو پكه ده
 گيدر څنگه دې راته مه ځلوه
 خيالی دنيامې د زمرو پكه ده
 د تخيل پرواز دې ښكته نه كړي
 كعبه د لوړو منارو پكه ده
 د ملاكنو غرونه نغمې نه وائي
 شاعري څنگ مې د مصر و پكه ده
 د گل په ځاي مې نن په كانيو اولي
 د يار كوڅه د لېونو پكه ده
 الياسه مه ښي چپره برخپره نه شي
 هره سلگي دې د نغمو پكه ده

طوطه کان
11-01-1999

فراق نژدے شولو ژر پر مه ځم
سم په سلگو ترې روان پر مه ځم

د تهمتو نو پيټې نه شمه وړې
د يار کوڅه کښې نه اودر پر مه ځم

جرگې ترې ټولې بې نوا راغلي
نن ورته پښو باندي غور پر مه ځم

د ژوند تيارو کښې د منزل په لټون
د لېونو په رنگ خنډ پر مه ځم

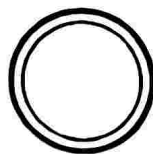
الياس دې د مخ رنیا ته هر ماښام
لکه پټنک غوندي سوز پر مه ځم

طوطه كان
11-01-1999

څنگه به ځم چې ښکې گلې شوې د منزل په لټون
راته هموارې هم نالې شوې د منزل په لټون

د زړه د کومې په اخلاص به دې رابلمه خوا!
بس که راپيښې خوشحالی شوې د منزل په لټون

په نظر نه راځي په غټو غټو گورم ورته
د پښو تناکې مې پولي شوې د منزل په لټون

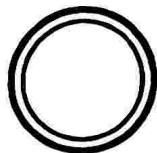
سپرلي ې په معصومو انگوکښې خندا راوړه
سم په خندا ورته کلی شوې د منزل په لټون

د انتظار لارې ته گوري د حسرت په نظر
پېغلي راپوته په بلي شوې د منزل په لټون

چرته الياس پکښې هېر نه کړې وعده ماتې نه شه
که دې نصيب ياره سيالی شوې د منزل په لټون

طوطه كان
15-06-1999

ژوند په وږمو اوده شو ساز په نغمو اوده شو
ته چې مې خيال ته راغلي درد په سلگو اوده شو

ماشوم زړگي مې گله ستاد خندا په ارمان
ستاد مسكا په ارمان ستا په قصو اوده شو

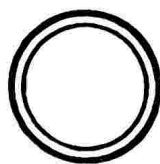
ستاد راتك په طمع ستاد ليدو په ارمان
نن ټوله شپه مې زړگي په دلاسو اوده شو

ستاد فراق د لاسه ستادا الياس لېونه
ستاد سيالى د پاره نن په لمبو اوده شو

طوطه کان
28-12-1999

از غن ماحول چې مې بهار شی هله
د زړه زخمونه به قرار شی هله

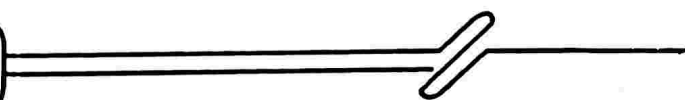
د منصور یاد به پرې تازه کره زه
بس چې ستا زلفې زما دار شی هله

خپل کار ته هر یو سره کار وائی
کار چې پردې شی نو بیگار شی هله

لار د منزل دومره اوږده خونه ده
سره چې اوږدیرې ایسار شی هله

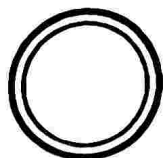
د زړه درزا مې لږ سپوا غوندي سې
آشنا په سترگو کبې چې قار شی هله

بیا که ایاس ته لېونه وائی خبر
خبری گریوان چې ټي تار تار شی هله

کراچی

29-05-2002

پاتې نن په سرو سترگو بېلتون شولو
تلو کبني چې بنائسته جانان راستون شولو

عرش کبني پسي چغې فرشتو کرلي
بيامي د چا ياد زړه کبني زرغون شولو

فکر به مي څنگه غزوني کړي
ستا چې سبانه ما بنام پرون شولو

تاته تصور کبني په سجدو شومه
خيال مي د دنيا خيال کبني مجنون شولو

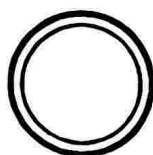
نه مني چې څه درته الياس وائي
دالا څنگه ستا د خيال سمون شولو

کیماری کراچی

14-10-2002

د رنگ تصویر لټومه ځم د خوند نقشه جوړومه
د خېشت په مصور به مې د ژوند نقشه جوړومه

بې خیاله فکر وړې شهزاده به پکښې گرځم
په چغود پهره به مې د قند نقشه جوړومه

ستا به د خوړې مینې داستان ورته راواخلمه
بیا به په توتې زړه د پېوند نقشه جوړومه

راز دې د پردې راته افشاں کړه چې لږ پوهه شم
یا عقل لیونی ته به د بند نقشه جوړومه

ستا خواله به د خیال په مست تالونو کښې درځم
الیاس به پکښې ځانله د مېوند نقشه جوړومه

طوطه کان
10-11-2004

په رندو کښې کون باچاوی

چي الف او ب مي زده كړه
 ماوي لارمه هوسنيار شوم
 اوس به خلق راوړي خپلي
 فيصلې د ژوندون ماله
 زه به بر سرته په كت كښې
 دروند قاضي د كلي ناست يم
 لاس په نام به واړه خلق
 راته وائي آوجي ښه جي
 بالكل تهيك ده ته صحيح وي
 خو څوك نشته چې نن ما ته
 حقيقت ښكاره زما كړي
 زه ناپوهه ووم جاهل ووم
 زما دوه مسئلې زده وه
 خو ريښتيا خبره داده
 چي رندو كښې كون باچاوي

شورمي د قلم په ژبه راوړه

طوطه كان
04-11-2004

شاعر

اول لتون د خو لفظونو کووم
بيا ئې جوړښت په رديفونو کووم

د خيال خبرې پکښې اوستاېمه
يا پکښې ذکر د وختونو کووم

خه چي ليدله به مې
هاغه ليکله به مې

دنيا ته حال د زړگي
په جار وئيله به مې

خو چاپېرچل مې راته
نامه د هم راکړه

د شعور قدر نشته
ماتوم قلم راکړه

محمد الياس الياس

قطعه

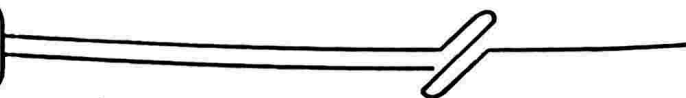
خبره چې په تلو کښې دې نن ستغه غوندي کړه
زما دې خوږ زړگي درپسې چغه غوندي کړه
قصه هاغه د خپشت به يوځل بيا شروع کووم
جانان چې په چل ول کښې آغه دغه غوندي کړه

قطعه

په ځان کښې نه ځائيری سيال لیده شی
ستا په کتومي زړه خوشحال لیده شی
کومي چې ستا په څنک کښې نه تېريری
هاغه لحظه راته سم کال لیده شی

قطعه

سپوږمې وه رانه هېره د هلال په تماشه ووم
ستاد زلفو په تيارو کښې ستاد خال په تماشه ووم
يو لحظه کښې ئې جوړ کړه وو محل ماله د مينې
خيال زما په تماشه وو زه د خيال په تماشه ووم

طوطه کان
01-06-1998

ایتمی دهماکے

اول به هر خائي کبني ناکام يادېدو
هم خطاکار او هم بدنام يادېدو

د فيرنګيانو غلامان وو خدائيگو
تش به آزاد مونږه په نام يادېدو

د بي وسي په زولنو کبني بندوو
تل بي گناه به گام په گام يادېدو

هغوئي په خپله وو بي وسه ربه
چرته چې مونږ په احترام ياديدو

خونور په سترگو کبني مي نم خدايه
ليدله نه شولو د غم خدايه

چې د غوري نه پس شاهين والوتو
جوړ په اغياروشو ماتم خدايه

نن د وطن هر يو زلمه مې ويښ نه
اوس ترې ورځمه وينې ځمك خدایه
چې زړه د غېرو په يوتق اوچوي
ورته د زومه ایتم بم خدایه
اوس د نړۍ ټول كافران ژرېږي
هم د هندو قوم مشران ژرېږي
بچه بچه د غېرو غېرو ربه
په آزادي د پاكستان ژرېږي
وائی آزاد شوه مسلمان ملكونه
امريكه روس او هم جاپان ژرېږي
د پاكستان په دهماكو ملگرو
د كلنټن سره عنان ژرېږي

طوطه كان
28-12-1998

بنگړی واله

په مکر نه پوهېدله کليواله پښتنه وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښتنه وه
په تورو سپینو سرو کرو دکې کره
پېغلو ترې لیچې په بنگړو دکې کره
روانه په خرڅون خپلې سوداله پښتنه وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښتنه وه
آواز ئې کوو واخلى بنگړی دی
درکووم اودریرئې سړی دی
دا څومره حیانکه مزوب حاله پښتنه وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښتنه وه
چې وړه زرگه پکښې له تانه
الیاسته زار ئې د خندانه
واپس روانه کلی ته خوشحاله پښتنه وه
چم ته مې راغلی بنگړی واله پښتنه وه

بحرالکاهل
22-09-2007

لويه خدايه!

چې بلې کړم د فکر او شعور لمبې
شور مي د قلم په ژبه راوله
مخ کۀ رانه بېرته جانان واپرو
هله مي ماتم په ژبه راوله
نۀ بنائى لمدۀ په مي پليتو دا
تندې له زم زم په ژبه راوله
راحت بغير د سختو چاليدلے دے
صبر زما زغم په ژبه راوله
خپله فيصله مي په تا پرېښې ده
دُعامي د کرم په ژبه راوله
راز کۀ د حکمت پکښې لېده غواړې
گفتار الياس ته کم په ژبه راوله

محمد الياس الياس

طوطه كان
16-07-2006

د مور په نوم

خدايه د هر غمه ئې هر خائے كښې آزاده ساتې
د محبت وړه د نيامې پرې آباډه ساتې

كه د سپرلې د خوشحالو نسيم پرې لگې خبر دے
ته ئې د سپېره سپېره خزان د سپېره باډه ساتې

چې په ژوندون واړه رنگونه ستا د در اووینې
په خپل رحمت كښې ئې هر وختې خدايه ياده ساتې

مور هُم ايمان دے هُم جهان اوهم جنت دے زما
خدايه هميش ئې په دُنيا كښې ژوندئې بناډه ساتې

گونجې پرې رانه ولې خدايه كه هر خو غصه وې
ورته تندے د الياس هر وختې كشاده ساتې

سُکون

د سکون چغې د عشق سلگو کښې پټې
د دُنیا پسې په منډه نه موندۀ شی

دا ستا نونه به د عشق بېرته تازه شی
د الیاس غونډې که هر سره بندۀ شی

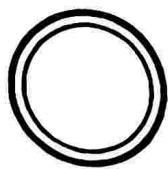
قطعه

عشق کښې اور لمبې غواړی کمال ته رسېده
خوب غونډې لیدل وو ستا جمال ته رسېده

دغه مرحله د دیدن بل رنگه هیبت لری
ستورو ته اسان وو خوستا خال ته رسېده

طوطه كان
11-07-2006

که په گل د نزاكت عکسونه بڼکاري
ستا په مخ هم د قدرت عکسونه بڼکاري

زړه مې گوره تماشه که د سیرت کره
آئینې کښې د صورت عکسونه بڼکاري

تا که نه هم رابللم خوزه راغلم
په نظر کښې دې دست عکسونه بڼکاري

د غصې نه ئې رخصار د اور لمبې شوې
په رښتیا جوړ د قیامت عکسونه بڼکاري

پوره نه شوه ستاد سترگو بادشاهی وه
ارمانی مې د حسرت عکسونه بڼکاري

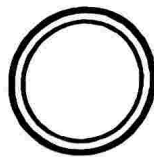
لوئې آسمان بغېر د ستونو نه ولاړ د
ناپوهانو ته دولت عکسونه بڼکاري

مصور چرته د روح کرښه راښکې شی
دا الیاس ته حقیقت عکسونه بڼکاري

طوطه کان
05-07-2006

گوته په خوله يمه حېران شپه ده
تېريږي چرته د هجران شپه ده
تک تر منزه د جانان ووزما
خدایه په لاره د کاروان شپه ده
د غره په سر کښې د تنور لمبې وې
خلق و و يله د شعبان شپه ده
په نيمه لار کښې جانان پريښودمه
لوټ شومه خدایه د تاوان شپه ده
خلقه زه خپل جنت ته اور سيدم
نن مې په کلی د جانان شپه ده
د ونو شني پانې وچېږي خدایه
داسې ښکاريږي د خزان شپه ده
الياسه د مينې بوراگان دې څه شو
د گلو باغ کښې د رېحان شپه ده

PPS پيښور
1997

سترگې

چې مې وژنی دا خوږیز سترگې د چادی
دا بنائسته لکه گل رېز سترگې د چادی

چې رساد زړه په سر زما بنخېږی
دا ناترسه لکه نېز سترگې د چادی

د لیندې په رنک په غشو چې مې اولی
دا قاتل لکه چنگېز سترگې د چادی

چې مدام په تصور کښې مې پر تې وی
دا نیازینې د مکېز سترگې د چادی

دا چې ته ئې نشه کړه ئې الیاسه
د نشې نه دا لبرېز سترگې د چادی

PPS پيښور
24-12-1997

زنگنه خټک
8881-70-01

(په لاس ليکلي) ...

گل خبرې او کرلې گلزار خبرې او کرلې

کله چې محفل کښې ښکلې يار خبرې او کرلې

د سترگو په لاس ...

قربان به پرې زه دواړه سر او مال کر مه

بس خوکه يو ځل ئې د اقرار خبرې او کرلې

د سترگو په لاس ...

د ساقې په لاس کښې جام پاتې حېران شو

نن ئې دومره په تاتار خبرې او کرلې

د سترگو په لاس ...

گل او ازغې به پکښې يه زرگيه څنک پيژني

چې خزان هم د بهار خبرې او کرلې

د سترگو په لاس ...

چې تر غوږو ئې غزل د الياس راغی

نو بلبل هم د چغار خبرې او کرلې

د سترگو په لاس ...

طوطه کان

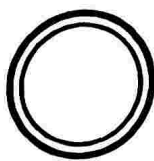
10-07-1998

چې زه هم سيال شمه دنوروسره (آزاد نظم)

په د ورکوټي دنياگي کښې ربه
 چې زه هم هېر کرمه خپل تېر غمونه
 چې زه هم دغه د سلگو ژوندون
 لږ په خندا خندا کښې تېر کرمه
 چې زه هم اووينځم د خپل لمن نه
 د تهمتو نو دا تور تور داغونه
 چې زه هم دغه د سيالي لمحي
 چې زه هم دغه خپل رنگين خوبونه
 په دې غمجنو سترگو اووينمه
 چې زه هم دک د ارمانونو زړکي
 لږ د سکون په غير کښې اووينمه
 چې زه هم خپله مينه خپله کرمه
 ځکه خو پېره موده پس خالقه
 زه يو نيمگره غوندي سوال کوومه
 جام او جانان راله يو ځاي راکړه
 چې زه هم سيال شمه دنوروسره

وړو كې اخترطوطه كان
28-12-2000

تا چې د زړه ريبلو چل زده كوو

ماد سلگو ژړلو چل زده كوو

روژه په خوله مي ستا سيالي ته كاته

ماد اختر كولو چل زده كوو

تا مي تېره كړله سپوا غمونه

ماد پرهر گنډلو چل زده كوو

د زلفو مينځ كښي مي سپين مخ ته كاته

ماد سحر ليدلو چل زده كوو

خپلو خپلوانو مي هم خپل نه كړمه

ما په پردو د خپلو چل زده كوو

د غم مشكښي مي پيټلي ستاد زلفو په تار

ماد غزل ليكلو چل زده كوو

تا چې الياس به رنځوو په وعدو

ماتري د درد زغملو چل زده كوو

زات لخوا لیکل شوی
0005-57-85

پرېږدوئ چې گل شي پسرل ځمه شيندمه
د زړه په پرهرونو مي لمبې ځمه شيندمه

پېغام نوی دنیاته مي د مینې په کښې راوړو
بنائسته پکښې خوږې ښکلې نغمې ځمه شيندمه
دستور دې که اخلاص د پښتنو دې نه پوهېږم
په لاره کښې گلان د مېلمني ځمه شيندمه

اے بس کره ستمگره د زړه سره لږ پخلاشه
اوبنکې مي نن بیا درته جرگې ځمه شيندمه

الیاس دې بیا درون سحر نغمو ته لږ خوشحاله کره
تر خوبه مي چاپېره شوگيری ځمه شيندمه

روايت زه لاسيه
19-08-2005

اتفاق

ته که پير ئې خو په ډېرو کښې هم هېر شوه
 زه که يويم خود قام سره يولک شوم
 تا پخپله کناره کرله د قام سره د تنک نه
 اوس به ماته داسې نه وائي چې سپک شوم

د انصاف چغه

څنگ چې ترې زما بچي خبر نه وي
 دغسې به ستاسو هم اختر نه وي
 واورئ د وطن ژمې که تود نه شو
 بيا به په آسمان کښې گورې نمر نه وي

کیماری کراچی
19-09-2002

جانان

پورته په آسمان کښې
یو د مینې بادشاه ناست لږ
وائی واخلى که څوک غواړی
راحتونه خوشحالیانې
ځکه خلق ورپسې دی
ترینه خېشت او سرور غواړی
څوک ترې رنگ او څمار غواړی
څوک محل او مینار غواړی
څوک ترې غواړی ځانله ژوند د ملنگۍ
څوک ترې زر او دینار غواړی
څوک ترې غواړی دمستی درباب چغې
څوک ترې زړه د خاکسار غواړی
زه هم ځانته فکر یوړم
لاس مې اوچت کړل سوال مې اوکړو
ماله صرف جانان راکړه
ماله صرف جانان راکړه

قطعه

چرته چې باطل د حق ملگره شی
هلته کبني رواج د ميني زور لری
مرک دې خپر دے او وائی رعب دار خانته
ژوند هم عجیبه غوندي کبني شور لری

توبه

ورته سپېره تندي که ټيټې مې نه شو
هغه دې خدايه کعبه نه گنمه
که ستا ئې عرش په رقبډلو نه کرو
دغه توبه مې توبه نه گنمه

جبل علی- دُبئی
17-08-2002

د خپشت نه راته پکې زمانې د سترگو جوړې کړه
مُسکا پکښې خوره کړه ترانې د سترگو جوړې کړه

بیامې پکښې نېټ سجدو ته کړه له د ستړی ژوند
جک ساته باینه دې بُت خانې د سترگو جوړې کړه

والله که مې ساقی تنده ماتیرې په یو گوت
لږ زور نظر له ورکړه مېخانې د سترگو جوړې کړه

جبر د حالاتو دې په تریو نظر پوه کړه یم
خه کنه اوس نورې بهانې د سترگو جوړې کړه

الیاس پکښې د خان او د دُنیا نه ورکېده غواړم
بیاد خون نظر هاغه کانې د سترگو جوړې کړه

شورمې د قلم په ژبه راوړله

أردن
14-04-2002

نالا: علمونه
0005-60-80

د بڼار په تڼك وومته خو لارم په مېره او ختم
د وصال شپه كښې بد نصيب په شوگېره او ختم

شاهي زرگي له به كچكول په لاس كښې ور كړمه خو
ستاد الفت په پيماني كه زه پوره او ختم

ته چې د خيال په نيلي ناسته وې خواني دې ستائل
ورته بي خياله فكر وړه شهزاده او ختم

ستا په نظر كښې د بڼوي د تال رنگونه خه شو
ورته پخوا چې به زه غله شان او ده او ختم

الياس به هسې نازېدم په خپل رنگين خيالونو
تېوله دنيار اېسې خاندې ديوانه او ختم

محمد الياس الياس

طوطه کان
03-07-2000

شینکے
(آزاد نظم)

د سیند په غاړه د شور و خوراسې
پت پت په زړه کېنې ژرېد مه ربه

لکه د اور لمبه لمبه ولاړ ووم
د هر په میاشت کېنې مې سوچونه کول

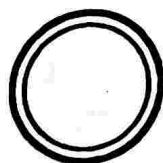
ماوې باد رو به خدایه څنګ تېرېږي
ماوې باران به خدایه کله کېږي

چې سوکړه ختمه شی سپرله غونډې شی
هر خوا پتو کېنې به شینکے غونډې شی

طوطه کان
31-12-2000

يو گهري هزار گهري شي چې ته نه ئه
ټوله شپه مي خونري شي چې ته نه ئه

ته به خان له چرته بل خائے کښي خندېږه
زما سر دړي دړي شي چې ته نه ئه

شابه مرستي له مي زر رادرومه گلي
هر سره سر په تگي شي چې ته نه ئه

د يخني نه مي وجود په رپېدو شي
طوطه کان راته واري شي چې ته نه ئه

يارودونه مي دسترگونه بهيري
يامي زړه تني تني شي چې ته نه ئه

سره غرمة وي د سور اوري خو دلبره
په الياس تېره جري شي چې ته نه ئه

يوم آزادي
1997

دعا

په ډنيا كښې ربه راوړه   د عيسې غونډې مكان
په هومې تخت روان كړه   لكه تخت د سليمان
سوچ سمجه پوهه زما   برابر كړه د لقمان
اسماعيل غونډې له تانه   تن بدن زما قربان
ابراهيم غونډې په اور كښې   راته جوړ كړه گلستان
رنگينې د سپرلي راوړه   موسم كښې د خزان
د قارون غونډې مال راوړه   سخارا كړه د عثمان
عمر لوټې د خضر راوړه   په طلب كښې د جانان
ماته اوبنايه خالقه   خپله لاره د عرفان

د افتاب په رنك خدايه

دا زړه مې كړه روښان

طوطه كان
08-09-2001

11-01-1989

نن لاڅه بل رنگه لې چې څنگه به وي څنګ سببا
سترگو کښې راوړې اشنا مې نوې نوې رنگ سببا

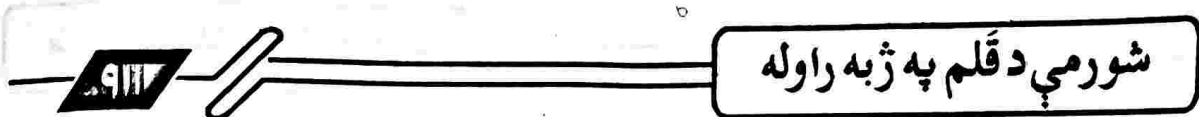
خواږه د لېونې مینې زما به هم څه کم نه وي
اودې کړوکه چرې لږ زما په نامه ننګ سببا

څه دې نننۍ وعده راتلو راتلو کښې پاتې شوه
څه دې د راتګ انتظار نور کړې په ماتنګ سببا

خبرګه دې مغروره ېې په حُسن او حُوانۍ باندي
تېټ ساته نظر لکه د لوټې ملنګ ملنګ سببا

هسې دې الیاسه نن په ځله باندي توبې راځي
اخلې به منمه پرې نامه چرته د چنګ سببا

شورمي د قلم په ژبه راوړه

جبرالتر
11-01-1999

د جبرالتر په ليدو

ديدن ئې راته تېرې د اسلام خبرې اوښودې

ښکلا ئې راته واړه په ماښام خبرې اوښودې

لمن کښې ئې تراوسه آدنور مشال بلېږي

ورېځو ئې په سر راته تمام خبرې اوښودې

دے ځائے کښې د طارق د توري شرنګ دے لا تراوسه

دے ځائے راته د خپل اصلي مقام خبرې اوښودې

حسن ئې زما په ذهن داسې غلبه شولو

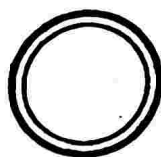
فکر مي قلم ته د الهام خبرې اوښودې

محمد الياس الياس

طوطه كان
31-05-2005

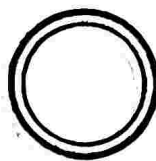
خومره بنائسته خواږه وختونه وو اشنا ميئن ووم
 د چا په غم كښې ژرېدنه زه په چا ميئن ووم
 چې مخامخ وويوتر بله چپه خوله ولې وو
 ښكارېده داسې ته په ما اوزه په تاميئن ووم
 چې په ولاړه څارېده ترې د دُنيا رنگونه
 ستاد جبين د خال په آښكلي مسكاميئن ووم
 هسې مې مه رته صادق يمه شك منه نه شه
 درته قسم خورمه والله چې په ريبنتياميئن ووم
 آچي زمانه هم په پته ئې زما زره وړه ده
 ستاد كاواكه ليونو سترگو په غلاميئن ووم
 ژوندمې داستاد لېونى مينې په نوم تيروو
 قسم په خدائې كه زه الياس به په دُنياميئن وو

کلی ته د کراچی نه په واپستی

14-11-2002

ناله لکړه
2002-20-14

مستی سرور شمه جنون شمه زه

تاته کتو کبني په سکون شمه زه

د دیدن وخت کبني د جانان په کوڅه
اوبنکې بهیږی چې راستون شمه زه

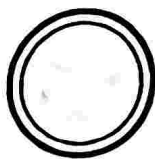
ته مې نظر کبني تور ملین اوگنره
خبر په که نورو ته زرقون شمه زه

قسم په خدائے چې د لاسه به یمه
ستا که یوه سلگی ژوندون شمه زه

د الیاس مینه به دې هم خوبنه شی
ته که لیلی شی او مجنون شمه زه

21-12-2000

زيره پايڼه وچه شوې د خزان شوم
چې ورگډ کله د عشق په گلستان شوم

لوپټه د يار په قبر مي جهنډې کړئ
زه شهيد د بنکلو سترگو په ارمان شوم

د زندانه مي اوس چرته يره کېږي
چې په دام د تورو زلفو بنديوان شوم

لکه ستوري چې د نمر د مخي ورک شي
تاپسي دغسې ورک له د جهان شوم

حقيقت د لېونو راته څرگند شولو الياسه
نندراه چې په دا خپل څيري گرېوان شوم

عمران هاوس کراچي
11-11-2001

بُت

ماوے چي يار دے زما
بنكلے دلدار دے زما
د زړه قرار دے زما
اوس به ئي ديدار كومه
د بنكلو مستو سترگو
خوپه اول نظر كښي
دومره نشه شومه چي
تاب مي په زړه كښي نه وو
دومره بي خوده وومه
ورته سجده مي اوكره
ماوے دا يار دے زما
بنكلے دلدار دے زما
د زړه قرار دے زما
اوس به ئي ديدار كومه
خوبيا ناخپه غوندي

نومبر ۲۰۰۵
۲۰۰۵-۱۱-۲۵

زړگي مي چغې کرلې

ماوه دا يار خونه ده

دا چرته بُت غوندي ده

سرمي راپورته کرلو

بيا په توبو شومه زه

ماوه چې غبرته سجده

حرام حرام دی خو بس

تندې مي بېرته ټيټ شو

بيامي ايمان راوړو

بېرته مي چغې کرلې

ماهاغه بُت اومندو

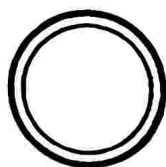
کوم چې د ډيري مودي

کوم چې به تل ترته

زما په زړه کښې پروت وو

طوطه کان
24-10-2004

گورے راتہ بیا خا له حبرانہ په تاخه اوشو
دومره تریخ خونہ وے ته جانانه په تاخه اوشو

هسې دې دخیال مانی زما په زړه کښې جوړې کړې
خاوړې شوې ایرې شولې ارمانه په تاخه اوشو

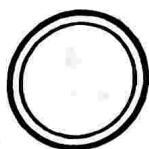
تا خو به زمانه بغير ژوند ته ژوندون نه وئیلو
اوس نه راعه خفه ئې جوړې گرانه په تاخه اوشو

تک کوه په مخکښې حه په روسته روسته خه گورے
منزل ته لاره پاتې ده کاروانه په تاخه اوشو

د خلقو درته سترگې وې چې ته به جوړ پښتو گټې
لیک نیمگړے پریردے الیاس خانه په تاخه اوشو

طوطه کان
05-04-1998

په پي مخي دلر يا باندي ميئن شوم
لېونے ووم په سودا باندي ميئن شوم

په خندا پسي ژړاوي دا متل د
نو بيا څه له په خندا باندي ميئن شوم

چې اقرار كېنې دې انكار كولو ياره
ستا په دې يوې ادا باندي ميئن شوم

چې بابار پكېنې پښتو ستاى ملگرو
په شعرونو د حمزا باندي ميئن شوم

زه الياس د خپله ځانه گيله مند يم
چې له تاشان بې وفا باندي ميئن شوم

مینہ

مینہ د خیال یو سمندر دے

کہ سیلی دہ او طوفان دے

د اظہار ورہ جذبہ دہ

کہ نیمگرم یو ارمان دے

دا سبلا ب د ترمو او بنکو کہ د سرو شونہو خندا دہ

راتہ او وایہ زرگیہ مینہ دا کہ مینہ دا دہ

دا د سپین سحر رنپا دہ

کہ د توری شپی تیاری دہ

دا شغلہ دہ کہ بحرے

کہ د زرہ د اور ایرہ دہ

دا د غمہ خوب خندا دہ کہ جنون دے او سودا دہ

راتہ او وایہ زرگیہ مینہ دا کہ مینہ دا دہ

دا د سوی زړه آواز دے

که قصه د پره د راز ده

د رباب چیراے تار دے

که نغمه د که د ساز ده

دا آغاز د لپو توب دے که د خور زړونو د رزاده

راته او وایه زرگیه مینه داکه مینه داه

د کافر زړه بت خانه ده

که د مات زرگی حرم دے

داسیالی ده خوشحالی ده

که بس صرف نوم د غم دے

دا د زړه د جوش چغار دے که د سترگو نه پیدا ده

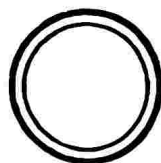
راته او وایه زرگیه مینه داکه مینه داه

طوطه کان
24-10-2004

شور او غوغا خه گوري اوس چنگ دُنیا چرتہ دے
تشی خاوری لوتی دی اوس رنگ دُنیا چرتہ دے

زه خو خوبولے ستاد مینی اللہ هو وومه
نشته اوس ئی گورم زه پالنک دُنیا چرتہ دے

عشق می لبونے د سود او زیان خبری نه گوری
د سره پکینی اودانگی خو تنک دُنیا چرتہ دے

شته دے خو آداب د خپلیدو ئی مونرله نه راحی
فضا به نغمه گو کرمه خو ترنگ دُنیا چرتہ دے

ستاد مینی خاوره کینی ئی خاوری ارمانونه شوه
ستامینه کینی ورك الیاس ملنک دُنیا چرتہ دے

طوطه کان
17-07-2006

مینی ته

چاپېره ترې د مینې پتنگانو طوافونه کړئ
فکر روښان کړه مې فانوس دې پاکې مینې ته

صورت د آئینې په رنګ هر څیز ته په جار ښائی
اخلاص مې وربخښلې تقدس دې پاکې مینې ته

خلیل د اور لمبو کښې د ریحان ننداره کړې وه
الیاسه ځکه ستا هم زړګی موس دې پاکې مینې ته

12-05-2005

خدايه چې څه به كيږي!

عجب وختونه راغله

تميز د سڼو او بدو

لارې ورکيږي ربه

خپلولي مينه نشته

د يو بل غم کښې شريك

خواخوږي پاتي نه شو

خدايه چې څه به كيږي

مخکښې به څه پيښيږي

بغض کينه زياتيږي

عجب وختونه راغله

هر سره منډه کښې ده

وايي چې څنگه به خم

مخکښې د رور عزيز نه

په مال او زرکښې خانله

د څو روپو په خاطر

گرځي ايمان خرڅوي

خدایه چې څه به کیري
مخکښې به څه پښیري
عجب وختونه راغله
خپلې درنې اوچتې
د نورو سپکې وایو
ضمیر اوډه د زمونږ
لاسونه گېردی زمونږ
خدایه چې څه به کیري
مخکښې به څه پښیري
د بل خبرې کوو
پردې سندرې وایو
خپل هر څه هېردي زمونږ
د رور ولى یادونه
رنگونه پاتې نه شو
خدایه چې څه به کیري
مخکښې به څه پښیري

قطعه

قافلي مي د صليب په لاره درومي
خه له تېسته مي كوله د زندانه
پردو خان ته نږدې نه كړمه پرده ووم
خپل دې ورك شي خپل لړ كړمه د خانه

قطعه

جنت مي جوړوو خانه جهان مي جوړولو
تصوير په مينه مينه د جانان مي جوړولو
ستار لفو كښي گلان مي په مزه مزه توميل
سپرله ترې ښكله ښكله په خپل شان مي جوړولو

پښتنې خاورې ته

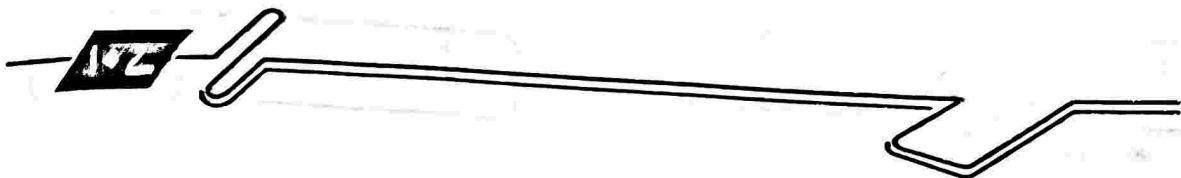
له د غېرتې اولس نیازبینې پښتنې خاورې
پېره موده پس مې ې لیدلې میلنې خاورې

ساهد خوشحالی مې روح کښې ستا په لیدو گډه شوه
ستا شان کښې به وائمه رنگینې ترانې خاورې

تارته په غېره کښې غیرت او پښتو اوبڼوده
تاته به درخار کرمه داوړه زمانې خاورې

ستاد لوړو غرونو د لمن په مسته سیمه کښې
اوس هم ماته ښکاری مینه ناکه افسانې خاورې

مرگ او لاس نیو ه

مخلوقه چپ شئی یو اعلان واورئ
د مرگ خبر د یو انسان واورئ
چی مره بنخ شی نو خوړو ملگرو
بیاد مولا صاحب بیان واورئ
په ونو بوتو او حیوان راخی
حق له مرگه په هر انسان به راخی
څوک د دې مړی جنازې له لاره
څوک د صابن په خوند مزې له لاره
چی دا په څه کله او څنگه مړ شو
څوک ئې بس دغه اندازې له لاره
چا د غیرت او بهادری کولې
چا ئې قیصې د بیماری کولې
راته د وریاه خندیدلے وو
ماهم پرون سحر لیدلے وو
پېر بهادر او غیرتی ځوان وو
په ټولو رونیو کښې پېر ښکلے وو

نورې خبرې خبر دے بيا به اوکړو
ملگرو لاس اوچت کړئ دُعا به اوکړو
زه هم دکت په پيارمه غلے غوندي
کښېناستم ډير زيات غم زپلے غوندي
د غم خواری الفاظ وئيل مي غوښته
شوندي مي خدائيگو رپېدلے غوندي
بيامې په ژبه دا الفاظ راغله
غم کښې شريك ئې ډېر په ناز راغله
يو دُعا به اوکړو لاس اوچت کړئ
غم کښې شريك ئې ډېر په ناز اوچت کړئ
الله دې ئې اوبخښي ډېر ښه سره وو
اوچت کړئ خبر بيا يو ځلې لاس اوچت کړئ
په روغ رنځور غريب او خان به راځي
حق دے مرگے په هر انسان به راځي

1998

پښتون ته

قربانی ورکړه دې د تن پښتونه

جوړکړه رنگین دا خپل وطن پښتونه

که د اغیارو په اسره پاتې شوه

داغ به دې لگی په لمن پښتونه

پاڅه په خپل قام باندي ننک اوکړه

اوتره سر باندي کفن پښتونه

ستاد مرانې او غېرت نه لوگه

زما سلگی د زنکدن پښتونه

قسم په خدائے نور دې لیدلے نه شم

په سترگوسرو باندي ویرژن پښتونه

توره د خدائے لقب دې بیا اوگته

اے د خالد نمسی تورزن پښتونه

ستا په ناموس خان تویول غواری

د الیاس وینه د بدن پښتونه

محمد الياس الياس

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**